

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἑξωτερικοῦ :

Ἑτησίᾳ δρ. 8,—
Ἑξάμηνος 4,50
Τριμήνιος 2,50
Ἄι συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἑτησίᾳ φρ. 10,—
Ἑξάμηνος 5,50
Τριμήνιος 3,—

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρεβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ὸς

Ἐν Ἀθήναις, 23 Φεβρουαρίου 1913

Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 13

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' (Συνέχεια)

Μετ' ὀλίγην ὥραν, ὁ μικρὸς τζόκεϋ ἔρθασεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Λευκοῦ Ἰππου, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ὁποίου εἶδε τὸν γέροντα, ποῦ ἐπέβλεπε τὴν φόρτωσιν τῶν σάκκων εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ταξειδιωτικῆς τοῦ ἀμάξης.

— Κύριε Παρμαντιέ, τοῦ εἶπε, προχωρήσας καὶ σταθεὶς ἐμπρὸς τοῦ μετὰ τὸ καπέλλο εἰς τὸ χεῖρ' πρὸ ὀλίγου μοῦ ἐδώσατε καμμιὰ δεκαριά πατάτες.

— Ναί, παιδί μου, ἀπεκρίθη ὁ γέρων, ἀναγνωρίσας ἀμέσως τὸν μικρόν' μήπως τυχὸν θέλεις καὶ ἄλλες;

— Ἦθελα ἓνα σακκί, κύριε, ἓνα μεγάλο σακκί.

Μειδιάμα χαρᾶς ἐφώτισε τὸ ρυτίδωμένον πρόσωπον τοῦ κ. Παρμαντιέ.

— Σοῦ ἄρεσαν λοιπόν;

— Ὅχι, μόνο μοῦ ἄρεσαν, ἀλλὰ καὶ

μοῦ ἔσωσαν τὴ ζωή. Μὲ τίς πατάτες σας κατώρθωσα νὰ γευματίσω σήμερα ποῦ θὰ πέθαινα τῆς πείνας.

Ἡ ὁμολογία αὕτη συνενήντησε τὸν γέροντα.

— Θὰ σοῦ χαρίσω ἓνα σακκί, παιδί μου, μ' ὅλη μου τὴν καρδιά!

Καὶ διέταξεν ἓνα τῶν ὑπηρετῶν, ὁ ὁποῖος ἐφόρτωσεν εἰς τοὺς ὤμους τοῦ Μπόμπη ἓνα μεγάλον σάκκον, ζυγίζοντα τουλάχιστον σαράντα λίτρας.

Ὁ μικρὸς θὰ ἐκάμπτετο ὑπὸ τὸ βάρος, ἂν δὲν ἔβαζεν ὀλὴν του τὴν δύναμιν διὰ νάντισταλῇ, — δύναμιν, τὴν ὁποίαν τῷ ἔδιδε τὸ νέον σχέδιον ποῦ εἶχε συλλαβῇ.

Κ' εὐχαριστήσας θερμῶς τὸν εὐεργέτην του, ἔφυγε τρέχων — ὅσον ἤμποροῦτε μετὰ τὸ φορτίον ἐκεῖνο, — πρὸς τὸν λιμένα.

Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ ὑπαίθριον μαγειρεῖον τῆς κυρᾶ-

Γοντῶ, ἔρριψεν εἰς τὰ πόδια τῆς τὸν σάκκον καὶ τῆς εἶπε ζωηρά:

— Ὅριστε πατάτες, κυρία!

Ἡ πωλήτρια ἐγέλασε κατευχαριστημένη.

— Μ-ράβο, μικρέ μου, εἶπε γρητοῦς, βλέπω, τὸ λόγο σου. Κι' ἀφοῦ μοῦ κάνεις αὐτὸ τὸ δῶρο, ξεχνᾷ καὶ ἐγὼ τὴ στενοχώρια ποῦ δοκίμασα ὅταν σὲ εἶδα ἄχαρνα σὰν καλὸ νοικοκύρη στὸ μαγαζί μου.

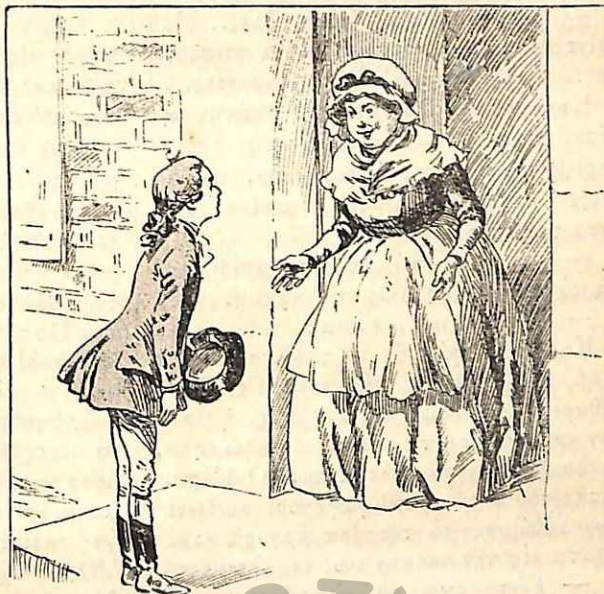
Ὁ Μπόμπης ὅμως δὲν τὸ ἐννοοῦσεν ἔτσι.

— Δὲν σὰς χαρίζω αὐτὲς τῆς πατάτες, εἶπε σὰς τῆς πουλῶ.

— Τί ἔκαμες, λέει; ἀνέκρινεν ἡ κυρὰ-Γοντῶ, σατισμένη ἀπὸ τὴν πρότασιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπερίμενε. Μοῦ τῆς πουλᾶς;

— Μὰ καὶ βέβαια, ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς τζόκεϋ· σεῖς πουλᾶτε τὰ γλυκίσματα σας· γιατί νὰ μὴ πουλῇσω καὶ ἐγὼ τῆς πατάτες μου;

Τὸ ἐπιχείρημα ἦτο ἀκαταμάχητον. Διὰ

«Δὲν σὰς χαρίζω αὐτὲς τῆς πατάτες, σὰς τῆς πουλῶ!»
(Σελ. 101, στ. 6)

τοῦτο ἡ κυρὰ-Γοντῶ ἀπεστομώθη καὶ ἔπειτα ἤρθε ὅπως νὰ ἐρωτήσῃ: — Καὶ πόσα;

— Τέσσερα τάλληρα! ἀπεκρίθη ὁ Μπόμπης ἀδιστακτικῶς.

Ἀκούσας αὐτὸν τὸν ἀριθμὸν, ἡ καλὴ γυναῖκα ἐγένειεν ἔξω φρενῶν. Τέσσερα τάλληρα; Νὰ πετάξῃ τέσσερα τάλληρα γιὰ νὰγοράσῃ ἓνα σακκί... ἄχυρα; Δηλαδή ἓνα σακκί πατάτες, ποῦ κανεὶς δὲν ἤξευρεν ἀκόμη τί μέρος λόγου ἦσαν καὶ ποῦμποροῦσε κρόλα νὰ εἶνε φαρμακέρης;... Στὸ διάβολο καὶ ἡ πατάτες καὶ τὸ καλὸ τοῦς!... Ἐλα, νὰ τοῦ δῶν τὴν τῶρα καὶ νὰ εἶνε καὶ εὐχαριστημένος ποῦ δὲν ἐφώναξε τὸν χωροφύλακα...

Ὁ Μπόμπης, ὁ ὁποῖος ὠρτισμένως εἶχε τὸ ἐμπορικὸν πνεῦμα μέσα του, δὲν ἐταράχθη διόλου ἀπὸ τὴν κάπως ἀπότομον ἀρνήσιν τῆς κυρᾶ-Γοντῶ. Ἀπαθέστατα ἔσκυψε διὰ νὰ ξαναφορτωθῇ τὸν σάκκον

του. 'Αλλ' ή πωλήτρια τῶν τηγανιτῶν δὲν τὸν ἄφισε.

Εἶχε λογαρίσῃ ἐν τῷ μεταξῷ, ὅτι ἂν ἐπωλοῦσεν ἓνα σολδί καὶ ῥόδοιλο τοῦ νέου ἐκείνου φρούτου, τὸ ὅποιον εἰ πελάται της εὕρισκαν τόσο νόστιμον, ὅ

ἐκέρδιζεν ἀρκετὰ χρήματα, ὥστε νὰ καίνισῃ καὶ τὸ υπαίθριον μαγειρεῖόν της, δηλαδὴ νὰ νοιώσῃ ἓνα ἀληθινὸν μαγαζάκι εἰς τὸν λιμένα, μετὴν ἐλκυστικὴν ἐπιγραφὴν: «Πατάτες! Πατάτες!» Κ' ἐπὶ τέλους εἶπεν:

— «Εἰ, γιατί πάλι τόσο βία... Μοῦ φαίνεται πῶς μπορούμε νὰ τὰ φτιάσουμε... Τελος πάντων! ἀφοῦ ἐπιμένεις...»

Κατόπιν ἐβγαλεν ἀπὸ τὴν τσέπην της μίαν μεγάλην κάλτσαν, εἰς τὴν ὁποῖαν περιείχετο ὅλη της ἡ περιουσία, τὴν ἄνοιξε κ' ἐπῆρεν ἀπὸ μέσα, ἓνα-ἓνα, τέσσαρα τάλληρα.

— Νά, εἶπε, τὰ λεπτά σου, παιδί μου! μὰ νὰ μοῦ δείξῃς πῶς τὴς κάνεις.

— Εὐχαρίστως, κυρία!

Καὶ ἀφοῦ ἐφύλαξε τὰ τάλληρά του, ὁ Μπόμπης ἐβόηθησεν τὴν κυρὰ Γοντὼ νὰ καθαρίσῃ, νὰ κόψῃ καὶ νὰ ψήσῃ, ἢ μάλλον νὰ τηγανίσῃ τὰ πρῶτά της γεώγηλα, τὰ ὁποῖα ἔγειναν ἀνάρκαστα. Ὁ δ' ἐφευρέτης τοῦ νέου αὐτοῦ φαγητοῦ, κωδωνίζων εὐθύμως τὰ τέσσαρα ἀργυρὰ νομίσματα εἰς τὴν τσέπην του, ἐσυλλογίζετο:

— Τώρα ἔχω νὰ πληρώσω τὸ ναυλό μου γιὰ τὴν Ἀγγλία!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΜΙΣΤΕΡ ΤΣΑΡΛΕΥ;

Εἰς τὴν πατρίδα.

Ὁ Μπόμπης διέπλευσε τὸν πορθμὸν τῆς Μάγχης μετὰ τὰ χρήματα ποῦ τῷ ἐπρομήθευσεν τὸ δῶρον τοῦ κ. Παρμαντιέ. Καὶ ἀπὸ τὸ Φόλξτων ὡς τὸ Λονδίνον, ἐταξίδευσε μετὰ τὸ ἀμαξάκι ἐνὸς κτηματίου, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐπέτρεψε νὰ καθίσῃ πλησίον του εἰς τὸ ἐδῶλιον.

Οὕτω λοιπὸν τὴν 27 Ἀπριλίου, ὁ μικρὸς τζόκευ ἐβάδιζεν εὐθυσίαν πρὸς τὸ χωρίον Οὐίμπληδων, εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Λονδίνου, ὅπου ὁ γέρον Τσάρλεϋ εἶχε τοὺς σταύλους του καὶ τὴν κατοικίαν του, εἰς τὰ κτήματα τοῦ λόρδου Πέρσυ.

Μόλις εὐρέθη εἰς τὰ γινώριά του αὐτὰ μέρη, ὅπου εἶχε περάσῃ τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, ὁ Μπόμπης ἐλησμόνησεν ἀμέσως ὅλας

τὰς δυσκολίας ποῦ ὑπεχρεώθη νὰ ὑπερ-νικήσῃ ἕως νὰ φθάσῃ ἐδῶ.

Τὶ τὸν ἐμελε τῶρα, ἂν δὲν ἡσθάνετο οὕτε τὸ ἐλάχιστον νόμισμα εἰς τὴν ζώνην του, ἢ ἂν δὲν εἶχε πλέον τὸ γράμμα τοῦ λόρδου Πέρσυ; Μήπως δὲν εὕρι-

«Α! σὺ εἶσαι, καλὲ μου Τζοε;... ἀνέκραξεν ὁ Μπόμπης...»

σκετο εἰς τὴν πατρίδα του, ἐν τῷ μέσῳ τῶν καλῶν του φίλων, τοὺς ὁποῖους ὁ ἀπανέβλεπε;

Καὶ πρῶτα-πρῶτα τὸν Τσάρλεϋ, μετὴν κοιλάραν του καὶ τὰ στραβά του ποδαράκια, μετὴν κόκκινον μύτην του καὶ τὸ ἀγαθὸν του γέλιο, ποῦ ἐνόμιζεν ὅτι τὸ ἀκούει ἀπὸ τῶρα... Ἐπειτα τοὺς παλαιούς του φίλους καὶ συντρόφους, τὸν Πόπην καὶ τὸν Μπέμπην, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ διηγείτο τόσα πράγματα, ἂν εἶχε καιρὸν.

Ἀλλ' ὅχι, δὲν τῷ ἐπετρέπετο νὰ χάσῃ οὕτε στιγμὴν καὶ οἱ φίλοι του βεβαίως θὰ τὸν ἐσυγχωροῦσαν, ἂν ἐμάνθαναν ὑπὸ ποίους ὁ-

ρους ἤρχετο εἰς τὴν πατρίδα. Ἀμὴ ἡ μίστρας Τσάρλεϋ;... ποῦ τὸν ἄφινε νηστικὸν μετὴν πρόφασιν ὅτι δὲν ἐπρεπε νὰ εἴσῃ τὸ βάρος του, ἐνῷ πράγματι ἡ φιλάργυρη τὸ ἔκαμνε διὰ νὰ εἰκονομῇ τὴν τροφὴν του; Ἀς εἶνε ὅμως, κατὰ βῆθος ἦτο ἀγαθὴ γυναῖκα καὶ μετὰ πολὺν χαρὰν της ὅλ' ἐπανεβλεπε...

Ἀφοῦ ἐνετράφησεν ἀρκετὰ εἰς τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος, τὰς ὁποίας τῷ ἔφερε καθεστὴς τοῦ δρόμου, καθεστὴς δένδρον, ὁ μικρὸς ταξιδιωτὴς ἤρχισε νὰ συλλογίζεται πῶς θὰ ὑπεδέχετο ἂν

γε ὁ Τσάρλεϋ τὴν αἰτησίαν του τὴν σχετικὴν μετὰ τὸν Πέρτενερ.

Ἦτο ὅμως πολὺ αἰσιόδοξος τῶρα κ' ἐλογάζετο, ὅτι εἶχε σχεδὸν ἀνγκιτῇ τὸν καιρὸν ποῦ ἔχασεν εἰς τὴν κατηραμένην ἐκείνην Βουλώνην, ὅπου ὀλίγον ἔλειψε νὰ μείνῃ διὰ παντός.

Τῷ ἔμενον ἀκόμη ὀκτὼ ἡμέραι διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Παρίσι ἐντὸς τῆς προ-θεσμίας. Δὲν ἦσαν βέβαια πολλὰ ὀκτὼ ἡμέραι, ἀλλ' ἦσαν ἀρκετὰ, μάλιστα μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Τσάρλεϋ.

Ἐπὶ τέλους εἰσῆλθεν εἰς τὸν κατω-φερρὴ δρόμον, ὁ ὁποῖος διέσχισε τὸ χω-ρίον Οὐίμπληδων. Τίποτε δὲν εἶχεν ἀλλάξῃ εἰς τὸ διάστημα τῶν δύο ἐτῶν ποῦ ἔλειπεν. Ἰδοὺ ἡ παράγνα τοῦ πεταλω-τοῦ μετὰ τὴν ἐστίαν εἰς τὸν δρόμον! Ἰδοὺ ἡ μεγάλη πλατεία, μετὰ τὰ ὑψηλά της δένδρα, καὶ τὸ λειβαδι ὅπου παίζουν φουτ-μπόλ, καὶ τὸ κέκκινον σπιτάκι τοῦ παντοπώλου, καὶ τὸ μαγαζάκι τοῦ νεαροῦ ὑποδηματοποιοῦ Τζοε, ὁ ὁποῖος φαίνεται ἀπὸ τὸ παραθύρον νὰ κινεῖται μέσα τῆς σόλες του.

— Γειά σου, Τζοε!

Ὁ ὑποδηματοποιὸς σηκώνει τὸ κε-φάλι ἐκπληκτικὸς, ἀλλ' ὁ Μπόμπης δὲν σταματᾷ διὰ νὰ τοῦ ἐμιλήσῃ. Αἱ στιγ-μαὶ του εἶνε πολὺ τιμω... Ὁ Μπόμπης τρέχει τῶρα, βιαζόμενος νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σπίτι τοῦ πρώην διδασκάλου του.

Ἐξω τοῦ χωρίου ἐκτείνονται τὰ πρά-σινα λειβά-

δια, ὅπου καλπάζουν τὰ νεαρά ἄ-λογα τοῦ Τσάρλεϋ, κ' ἐκεῖ-κάτω, ὑπὸ τὰς ὑψηλὰς πε-τελάς, φαίνονται δύο λευκὰ κτί-ρια, χαμηλὰ καὶ ἐπιμή-κη. Τὸ ἐν χρησιμεύει ὡς σταῦλος καὶ τὸ ἄλλο ὡς κατοικία

«Δὲν εἶν' ἐδῶ! Φύγετε!»

τοῦ Τσάρλεϋ καὶ τῶν βοηθῶν του.

Ἐκεῖ-μέσα, εἰς τὸ τρίτον διαμέρισμα δεξιά, εὐρίσκεται ὁ Πέρτενερ... Ὁ πε-ρίφημος Πέρτενερ, ὁ ὁποῖος θὰ θριαμ-βεύσῃ εἰς τὸ Παρίσι ἐνῶπιον τοῦ βασι-λέως, τῆς βασιλίσσης καὶ τῶν αὐλικῶν... ὁ Πέρτενερ, μετὰ τὸν ὅποιον θὰ κερδίσῃ διὰ τὸν κύριόν του τὸ μυθῶδες στοίχημα τῶν τριακοσίων χιλιάδων λιβρῶν!

Ὁ Μπόμπης σπρώχνει τὴν καγγελο-θυραν, ἡ ὁποία, ὅπως καὶ ἄλλοτε, δὲν εἶνε κλειστή, καὶ μετὰ τρέμουσαν χεῖρα, τραβᾷ τὸ πόδι τῆς ἐλάφου, τὸ ὁποῖον

χρησιμεύει ὡς σκαλὶ τοῦ κώδωνος εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Τσάρλεϋ.

Ναύγιον εἰς τὸν λιμένα.

Ἡ θύρα ἀνοίγει καὶ εἰς τὸ ἀνοιγμά της πλασιώνεται ἡ μορφή τῆς μίστρας Τσάρλεϋ.

Ὁ Μπόμπης πηδᾷ εἰς τὸν λαιμόν της καὶ παρ' ὀλίγον νὰ τὴν πετάξῃ κάτω μετὰ τὴν φέραν πῦρ εἶχε πάρῃ.

Ἐκείνη ὅμως βγάζει μίαν φωνήν, ὁ-πισθωγραφεῖ καὶ θυρωμένη διὰ τὴν τόσῃν εἰκειότητα, ἐρωτᾷ:

— Σόκιν! Ποῖος εἶσθε;

— Μπα! ἀνακράζει γελῶν ὁ μικρὸς τζόκευ! δὲν μετὰ γινώριζετε λαῖπὸν, μί-στρες Τσάρλεϋ;... Εἶμαι ὁ Μπόμπης, ὁ μικρὸς Μπόμπης, ὁ ἀγαπημένος μαθη-τῆς τοῦ ἀντρός σας, ποῦ ὁ λόρδος Πέρσυ μ' ἐπῆρε μαζί του εἰς τὴν Γαλλίαν πρὸ δύο ἐτῶν.

Ἡ σύζυγος τοῦ ἱππογυμναστοῦ ὤψωσε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε:

— Μπα πῶς ἄλλαξες, μικρὸ μου Μπόμπη!... Ὑῆλωσες καὶ πάχυνες, παιδί μου. Στοιχηματίζω. πῶς δὲν ἐξα-κολούθησες τὴν διαίτα εἰς τὴν Γαλλίαν. Καὶ τῶρα δὲν θὰ εἶσαι καθόλου καλὸς τζόκευ!

Χωρὶς νὰ δεηθῇ ἀπὸ τὴν παράδο-ξον αὐτὴν ὑποδοχὴν, ὁ Μπόμπης ἤθε-λῃς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν εἰκίαν, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ εὕρῃ ἀμέσως τὸν γηραιὸν του διδασκάλον. Ἀλλ' ἡ γραῖα παρενέβη καὶ τοῦ ἐφράξε μετὰ τὸ σῶμά της τὴν θύραν.

— Ὁ μίστερ Τσάρλεϋ δὲν εἶν' ἐδῶ! εἶπε.

— Τότε θὰ εἶνε ἐντὸ σταῦλο, πηγαίνω, καὶ ὁ Μπόμπης διηυθύνετο ἤδη πρὸς τὸ δεξιὸν κτίριον, ὅταν ἡ γραῖα τὸν ἐστα-μάτησε λέγουσα:

— Τὶ ξεχατμένος ποῦ εἶσαι, μικρὸ μου Μπόμπη! Μὰ δὲν εἶνε σήμερ Σάββατον;

Ἀκούσας τὴν λέξιν Σάββατον, ἀμέ-σως ὁ μικρὸς ἐνεθυμήθη: Πιστὸς τη-ρητῆς τοῦ θρησκευτικοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλει πλήρη ἀνάπαυσιν εἰς καθεστὴς Ἀγγλὸν ἄξιον τοῦ ὀνόματος, ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς πρωίας τῆς Δευτέρας, ὁ γηραιὸς του δι-δασκαλὸς ἐξηφανίζετο τακτικὰ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα καὶ κανεῖς, οὔτε οἱ τζόκευ του οὔτε οἱ ὑπηρετὰί του, δὲν ἔξευραν ποῦ κρύπτεται. Ἐλεγε δὲ ἄλ-λοτε, ὅτι ὁ Τσάρλεϋ ἐπερνοῦσε τὰς δύο ἡμέρας τῆς ἀναπαύσεως, κλεισμένος εἰς ἀπόκρυτον δωμάτιον καὶ ἀναγινώσκων τὴν Ἀγίαν Γραφήν, ὑπέβαλλε δὲ καὶ ὁ ἴδιος αὐτὸν τὸν θρόνον, διὰ νὰ περῇ εἰς τοὺς ὑποτακτικούς του ὡς ἄνθρωπος αὐστηρὸς καὶ εὐσυνειδήτος.

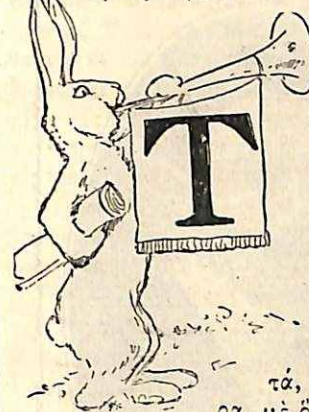
Ἐνθυμηθεὶς ὅλ' αὐτά, ὁ μικρὸς τζό-κευ ἀπεσβολώθη.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΙ'ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΟ ΤΡΑΙΝΟ

Ἀγαπητοί μου,

Ὁ τραῖν οὐκ εἶναι τῆς Κηρι-σιᾶς, ἔνα πρῶτῳ, ἐφθα-σεν εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ὀμονοίας χιονισμένον. Ἦτο τὸ μό-νον χιόνι ποῦ εἶδαν οἱ Ἀθη-ναῖοι ἀπὸ κον-τά, διότι ἕως τῶ-ρα, μετὰ τὸν χειμῶ-να τὸν βρεῦν, εἰς τὴν πόλιν μας δὲν ἐ-χίονισεν. Μόνον τὰς κορυφὰς καὶ τὰ πλά-για τῶν γύρω βουνῶν τὰ ἐδελέξαμεν, καὶ τὰ βλεπομένη ἀκόμη, λευκά. Ὅσοι λοι-πὸν ἠτύχησαν νὰ εὕρεθον ἐκεῖνο τὸ πρῶτῳ εἰς τὸν σταθμὸν, εἶχαν τὴν ἱλλου-ξίον διὰ χιονίζει καὶ μέσα εἰς τὰς Ἀθή-νας. Νά, καλὲ, τὸ χιόνι, νὰ το! Ἐ-λαμπε κατάλευκον ἐπάνω εἰς τῆς σκε-πῆς τῶν βραχιόνων. Ἦμπορῶσαν νὰ τὸ φθάνουν, νὰ τὸ πιάσουν, νὰ τὸ βάλουν εἰς τὸ στόμα ὡς πρωτόφαντον φρούτον καὶ νὰ τὸ κάμνουν μπάλαν διὰ νὰ πε-τροβολοῦν... Ἐννοεῖται ὅτι τὰ παιδιὰ, οἱ λουστρεῖ, οἱ ἀγχοφόροι τοῦ σταθμοῦ, οἱ ὑπηρετὰί τῶν γειτονικῶν μαγαζιῶν καὶ οἱ μαθηταὶ ποῦ ἐπερνοῦσαν ἀπὸ ἐκεῖ διὰ τὸ σχολεῖν, δὲν ἔλλειψαν νὰ δια-σκεδάσουν μετὰ τὸ ὄλιγον αὐτὸ χιόνι, ποῦ τοὺς ἤλθε σιδηροδρομικῶς ἀπὸ τὴν Κη-ρισσιάν.

Διότι, ἐκεῖνο τὸ πρῶτῳ, ἐχίονιζε καλὰ εἰς τὴν Κηρισσιάν ὅσον δὲ χιόνι ἐπέσεν ἐπάνω εἰς τὸν τραῖνον, τὴν ὥραν ποῦ ἐ-στέκειτο εἰς τὸν ἐκεῖ σταθμὸν, ἡμῶρες νὰ φθάσῃ, σχεδὸν ὅλον, εἰς τὰς Ἀθή-νας. Καὶ ἡ χαρὰ τῶν παιδιῶν ἦτο τόση, ὡς ἂν τὸ ἀπρόοπτον ἐκεῖνο χιόνι ἦτο χρυσάφι. Ἐπαῖξαν, διεσκεδάσαν, ἐγέλα-σαν, ἕως ὅτου τὸ χιονισμένον τραῖνον, ἀπηλλαγμένον τῶρα ἀπὸ μέγα μέρος τοῦ λευκοῦ φορτίου του, ἐξεκίνησε πάλιν διὰ τὴν Κηρισσιάν... Ἀλλὰ διὰ τὸ μόνον τὰ παιδιὰ; Μήπως καὶ οἱ μεγάλοι δὲν ἡσθάνθησαν κρυφὴν χαρὰν, βλέποντες τὸ ὄλιγον ἐκεῖνο χιόνι, τὸ ἄγνόν δῶρον τοῦ χειμῶνος; Ὅλοι χαίρουνται νὰ βλέπουν τὸ χιόνι! Δι' αὐτὸ, τὸ γενικὸν παρὰ πο-νὶ τῶν Ἀθηναίων ἐναντίον τοῦ ἐφειτε-νοῦ χειμῶνος εἶνε ὅτι, ἐνῷ ἐξήντησε τὴν ἀγριότητά του εἰς ψυχὴν, εἰς ἀνέ-μους, εἰς βροχάς, δὲν ἐνεθυμήθη νὰ σπρί-σῃ καὶ μίαν ἡμέραν τὴν πόλιν.

Διὰ αὐτὴν ἡ φειδώ; Διὰ νὰ μὴ κρυώ-σουν οἱ ἄνθρωποι; Ἀλλ' αὐτοὺς ἐπὶ ἡμέ-ρας τοὺς ἐπάγωναν οἱ βορειάδες καὶ τὰ

χιονόνερα. Δὲν ἦτο λοιπὸν πρὸς μίαν κακίαν τοῦ γέρο-χειμῶνα πρὸς τοὺς Ἀθη-ναίους, οἱ ὁποῖοι ἔχασαν οὕτω τὴν ἀπό-λαυσιν νὰ ἰδοῦν τὴν πόλιν μακαρευμένην μετὰ λευκὰ γουναρικά, νὰ περιπατήσουν— ἢ καὶ νὰ πέσουν γλιστρώντας— ἐπάνω στὸ χιόνι καὶ νὰ στήσουν ἀτελείωτους χιονοπολέμους. Καὶ ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶχαν αὐτὴν τὴν μεγάλην ἐπιθυμίαν, τοὺς ἐφάνη κατὰ τὴν μὴνὸν φορτίον ποῦ τοὺς ἤλ-θεν ἓνα πρῶτῳ ἀπὸ τὴν Κηρισσιάν, — καὶ αὐτὸ, φυσικὰ, διὰ τοὺς ὀλίγους εὐτυχεῖς ποῦ ἐπρόφθασαν νὰ τὸ χροῦν. Ἐκτὸς πλέον ἂν ὁ γέρο χειμῶνας ἐπιτυλάσῃ τὴν ὥραν του ἐκπληξίν διὰ τὸ τέλος.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἀγαποῦν τὸ χιόνι, — ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ εἶνε ὄλιγον. Θέ-λουν δηλαδὴ νὰ χιονίσῃ μίαν, τὸ πολὺ δύο φορές, εἰς τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνος. Ὅταν, ὅπως συμβαίνει κάποτε, αἱ χι-ονισμέναι ἡμέραι παρατείνονται, οἱ καλοὶ Ἀθηναῖοι ἀρχίζουν νὰ μουρμουρίζουν. «Μὰ κ' ἄλλα χιόνια; φθάνει πιά! δὲν εἶνε ἐδῶ... ἡ Ρωσσία!» Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἔχουν ἄδικον. Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ χιονίσῃ ὅλοένα εἰς τὰς Ἀθή-νας, ἐπὶ ἡμέρας, ἀφοῦ αἱ Ἀθηναὶ δὲν εἶνε εἰς τὴν Ρωσσίαν! Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀσυνειθιστοί, καὶ τὰ σπιτία ἀκατάλληλα, καὶ τὰ μέσα ἀτελῆ καὶ ἀνεπαρκῆ διὰ τὰρα πολλὰ χιόνια. Τὰ ὀλίγα ὅμως καὶ ἀνε-κτὰ εἶνε, κ' ἐπιθυμητὰ, καὶ εὐπρόσδεκτα. Μία ἡμέρα χιονισμένη εἰς τὰς Ἀθήνας εἶνε πλέον χορὰ, διασκεδάσις, εὐτυχία. Καὶ τὴν εὐτυχίαν αὐτὴν, ὡς τῶρα, δὲν εἶχαμεν φέτος. Δὲν ἐξυπνήσαμεν κανένα πρῶτῳ νὰ ἰδοῦμε τῆς σκεπῆς τῶν σπιτιῶν νὰ λάμπουν σκεπασμένες ἀπὸ χιόνι. Μό-νον τῆς σκεπῆς ὀλίγων βραχιόνων εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ὀμονοίας. Δὲν εἶνε διὰ νὰ μᾶς εἰκτεῖρουν ἐκεῖνοι ποῦ βρύνονται τὰ χιόνια, ἀπὸ τὰ πολλὰ ποῦ ἔχουν ὅλον τὸν χειμῶνα εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωριά των; Ἀλήθεια, μικροὶ μου Ἀθη-ναῖοι! Διμάζετε τὸ χιόνι, ἐνῷ ἄλλα παιδιὰ... τὸ τρώγουν μετὰ τὸ κουτάλι. Καὶ ὅμως θὰ σὰς ἐχάριζαν εὐχαρίστως ὅλα τῶν τὰ χιόνια, ἂν ἡμπορούσατε νὰ τοὺς στείλετε λιγάκι ἀπὸ τὸν ἥλιον σας. Κ' ἐπι-τέλους; τὸ χιόνι ἐρχεται καὶ ἀπὸ τὴν Κη-ρισσιάν μετὰ τὸν σιδηροδρόμον. Ὁ ἥλιος ὅμως, ὅταν λείπῃ, ἀπὸ ποῦ καὶ πῶς εἴμ-πορεῖ νὰ ἔλθῃ;...

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Υ. Γ. Μόλις ὑπέγραψα τὴν παραῦσαν, ἤκουσα τὰ παιδιὰ νὰ λαλᾷ οὕτως ὅτι «τὸ στρώει». Ἐπλησίασα τὸ παράθυρον καὶ εἶδα πραγματικῶς τὰ κεραμῖδια λευκά. Ὅστε τὸ χιονισμένον τραῖνον τῆς Κη-ρισσιᾶς δὲν ἦτο παρὰ ὁ πρόδρομος καὶ ὁ προάγγελος Φ.

Μη λησμονεῖτε, ὅτι τὸ Προνόμιον τῶν Τόμων λήγει τὴν 28ην Φεβρουαρίου.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΠΑΥΛΟΣ Μ. ΒΑΣΙΛΑΔΕΡΙΔΗΣ
(ἐν Λάονακι Κύπρου)
Βραβευθείς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον
Ωραιοπαθής
Εἰς τὸν 130ὸν Διαγωνισμόν Διηγήματος
(Ἰδε Διάπλαιν 1912, σελ. 310).

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΚΟΥΛΙΟΥΦΡΟΣ
(ἐν Βιέννῃ)
Βραβευθείς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον
Νέλε
Εἰς τὸν 132ον Διαγωνισμόν Ἀσκήσεων
(Ἰδε Διάπλαιν 1912, σελ. 451)

ΠΩΣ ΚΤΙΖΕΤΑΙ ΕΝΑ ΚΟΥΚΛΟΣΠΙΤΟ

Ἀγαπητή μου «Διάπλαις»,

Θὰ θυμᾶσαι βέβαια, πρὸ δύο σχεδὸν ἐτῶν, ποῦ σοῦ ἔστειλα τὴν φωτογραφίαν τοῦ σπιτιοῦ τῆς κούκλας μου καὶ σοῦ ἐπρόσθετα τότε ὅτι εἶχεν ἀνάγκη ἐπισκευῆς. Ἀλλοῖμονον! Δὲν τὸ ἐπισκεύασα τότε καὶ θέλεις ἢ βροχές, θέλεις ἢ ὑγρασία, ὁ ἥλιος καὶ οἱ ἄνεμοι τὸ κατέστρεψαν, ὥστε νὰ κινδυνεύῃ ἡ ὑγεία τῆς οἰκογενείας ὅλης τῆς κούκλας μου.

Κατέφυγα τότε εἰς τὸν παπποῦ τῆς (τὸν πατέρα μου δηλαδὴ) καὶ τοῦ ἐπρότεινα νὰ μοῦ πωλήσῃ ἕνα κομμάτι οἰκοπέδον ἀπὸ τὸν ἀντρέ μας, διὰ νὰ κτίσωμε καλύτερα ἕνα καινούργιο σπιτ., παρὰ νὰ ἐξοδευθῶμε νὰ διορθώσωμε τὸ παλιὸ καὶ νὰ μὴν εἰμῶθα πάλιν εὐχαριστημένοι διότι φαίνεται ὅτι τὰ κουκλόσπιτα, μάλιστα ὅσα εἶνε κατωμένα ἀπὸ χαρτόνι, δὲν ἀντέχουν πολὺ. Φαντάσου λοιπὸν τὸ ἴδιόν μου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἡλικίαν 6 ἐτῶν. Ἡ γιὰ τῆς κούκλας μου, βλέπεις σὰν συνιδιοκτήτρια μετὰ τὸν πατέρα εἰς τὸν ἀντρέ καὶ μάλιστα, ἂν θέλεις, πρὸ πολὺ κυρία ἐκείνη ἀπὸ τὸν παπποῦ, δὲν ἐννοῶσε με κανένα τρόπο νὰ ὑποχωρήσῃ. Φαντάσου

τὴν ἀπελπισία μου! παρεκάλεσα, παρεκάλεσα, καὶ εἰς τὸ τέλος ἔκλαυσεν καὶ λιγάνι, καὶ ἔτσι ἐπῆρα τὴν παραχώρησιν. Τώρα ἐκρεῖσσοντο μηχανικῶς, ἐργολάβοι, ἐργάται, ὕλινά καὶ πρὸ παντὸς χρήματα. Ποῖος θὰ τὰ ἐδίδεν ὅλ' αὐτά; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα. Κατέφυγα λοιπὸν καὶ πάλιν εἰς τὸν πρωτομάστορα τοῦ ἔκαμα καὶ τὸ προηγούμενον καὶ ἐξέθεσα τὸν σκοπὸν μου. Ξεύρεις ποῖος εἶνε; σκύψε λιγάνι νὰ σοῦ τὸ 'πῶ... ὁ μπαμπᾶς μου... Λοιπὸν ἐσυμφωνήσαμε ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐπιχείρησιν, καὶ γιὰ πληρωμὴν, νὰ καταγίνω νὰ ἔχω κατὰ διμηνίαν ὅλο ἄριστα εἰς τοὺς σχολικοὺς ἐλέγχους ἀλλὰ καὶ τὴν διαγωγὴν κοσμιωτάτην καὶ τὴν τάξιν ἀποράμυλλον. Ἀφοῦ ἔτσι ἔκλεισεν ἡ συμφωνία, ἔγιναν τὰ σχέδια, ἐνεκρίθησαν καὶ ἐτέθησαν τὰ θεμέλια· μάλιστα ἡ οἰκοδομὴ ἐπροχώρησεν εἰς τὸ ὕψος τοῦ πρώτου πατώματος. Ἐὰν ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπιτύχῃ ὅλο τὸ σχέδιον, ὅα εἶνε εὐχρηστικῆς τῶν ὀφθαλμῶν, ἔχ' ἰσχύος τῶν ἰδικῶν μου, ἀλλὰ καὶ τῶν φίλων μου· μερικὲς μερικὲς μάλιστα ζηλεύουν ἀπὸ τώρα ποῦ εἶδαν τὰ σχέδια, φαντάσου νὰ τὸ ἴδωσιν καὶ τελετωμένο. Τῆς κούκλας μου πλέον ἄφισέ τις, εἶνε ξετρελλαμένη καὶ πανευτυχὴς. Καὶ ἔχουν δίκην, ἀφοῦ θὰ

ἔχουν τραπέζι, λουτήρα.... Μὰ τί κάνω; ὀρχίζω νὰ σοῦ τὰ λέγω ὅλα, ἐνῶ θέλω νὰ σοῦ κάνω surprise καὶ νὰ σοῦ σταίλω τὴν φωτογραφίαν καὶ τὴν περιγραφήν καὶ νὰ σὲ καλέσω εἰς τὰ ἐγκαίνια μετὰ τὴν Κάνια καὶ τὴν Λουλούκα.

Λοιπὸν, ἅμα τελειώσῃ, θὰ εἰδοποιήσῃς.

Με πολλὴν ἀγάπην καὶ πολλὰ φιλία
Ἡ φίλη σου
Μέλλουσα Ἰδιοκτήτρια
Διὰ τὴν ἀντιγραφήν
ΦΑΚ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΧΑΡΑΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε σελ. 96.)

Ἐπέσπευσαν τὸ βῆμά των, ὅσον τοῦλάχιστον τὸ ἐπέτρεπεν ἡ ἀδυναμία τοῦ κ. Ἑρμπα.

Ἀλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἀπογοήτευσίς των, ὅταν παρετήρησαν ὅτι ὅσον αὐτοὶ ἐπροχώρουν, τόσο ἀπεμακρύνετο ἡ ὁμιλικὴ ὁπτασία τῆς λίμνης μετὰ τὰ δένδρα! Ἡ ἀγνοία γὰρ, τὸ ἀμύδιον ἔδαφος, τὸ φλογερὸν, ἐξεστεινέτο ἐπ' ἀπειρον.

Φεῦ! ἡ δροσερὰ ἐκείνη ὥσιν δὲν ἦτο πορ' ἀπλῶς ἀντικατοπτρισμός, ἀδυνατίων ὄλονεν καὶ ἐξαφανισθεὶς μετ' ὀλίγον τελείωσεν πρὸ τῶν περιλύπων ἐφ' ὧν μῶν των!..

Ἦτο πόρκα πολὺ. Εἰς τὴν σκληρὰν αὐτὴν ἀπογοήτευσιν, ὁ κ. Ἑρμπα ἡσθάνθη νὰ τὸν ἐγκαταλείπουν ἔξωφρα οἱ δυνάμεις τοῦ καὶ, κλονισθεὶς, κατέπεσεν ἐπὶ τῆς ἄμμου ψιθυρίζων:

Νερό!... νερό!... γιὰ τὸνομα τοῦ Θεοῦ!

Εἶνε ἡ συνήθης ἐπικλησίς ὅλων τῶν δυστυχῶν, οἱ ὅποιοι δοκιμάζουν τὰ βήσανα τῆς ἐρήμου: Νερό!

Τὸ φλασκί ἦτο σχεδὸν ἄδειον· ὀλίγαι μόνον σταγόνας ἔμεναν ἀκόμη εἰς τὸ βάθος τοῦ. Ὁ Ἀλβέρτος, μολοντοὶ ἡσθάνετο καὶ αὐτὸς τὴν εἶψαν νὰ περισφίγγῃ τὸν φλεγόμενον λαιμὸν τοῦ, ἐπλησίασε τὸ φλασκί εἰς τὰ χεῖλη τοῦ πατέρα τοῦ, ἐλπίζων ὅτι τὸ εὐεργετικὸν ἐκεῖνο ὕγρον θὰ τὸν ἐνεφύγωνεν ἀκόμη μίαν φορὰν. Ἀλλ' ἡ ἐλπίς τοῦ ἦτο ματαια.

Καὶ τότε ὁ δυστυχὴς νέος ἔχατε τὸ θάρρος τοῦ. Αὐτός, ὁ τῶσον γενναῖος μέχρ' ἑστῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἐδειλίασε. Δεινὸς πονοκέφαλος δὲν τὸν ἄφινε νὰ νοήσῃ τὰ μάτια, τοῦ ἐφαίνετο ὅτι τὰ ἐνδοθὰ τοῦ ἐκείοντο ἀναμμένα, καὶ εἶχε ὁμοίαν διὰ τὸν πατέρα τοῦ καὶ τὰς τελευταίας σταγόνας τοῦ νεροῦ...

Μόνον, εἰς τὴν ἀχανὴ ἐκείνην ἐρημίαν, δὲν εἶχον πλέον νὰ ἐλπίζουν καμμίαν βοήθειαν. Ὁ νέος ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς ἄμμου πλησίον ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἡγάπα. Δὲν ἤμπορεῖς πλέον νὰ νάντιαλαίσῃ. Ἡ θεία τῆς τοῦ ἐφαίνετο συντριμμένη.

Πόσας ὥρας ἔμεινε βυθισμένος εἰς τὸν ληθαργικὸν ἐκείνον; Δὲν ἤξευρεν οὔτε ὁ βίος. Ὅταν ἐξύπνησεν, εἶδε πλησίον τοῦ μίαν κάμηλον καὶ δύο νέους, φέροντας τὴν στολὴν τῶν γάλλων Ζουάβων. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς στρατιώτας τοῦ ἐδίδε νὰ πῇ ἐν ἀναφυκτικόν. Ἐνόμισεν ὅτι ὠνεῖρετο. (*)

Με φωνὴν ἀδύνα ἡ ἀκόμη, ἡρώτης ποῦ ἦτο.

Μὰ ποῦ θέλετε νὰ εἴθε παρὰ τῆς Σαχάρας; τῷ ἀπεκρίθη μὴ εὐθυμῆ φωνή. Ἀλλὰ ἔχι πιά μονάχος. Εἶσθε μετὰ τοὺς Ζουάβους!

Καὶ ὁ πατέρας μου;

Ἄ, ὁ ἄλλος ἐκεῖνος ὁ δυστυχὴς εἶνε πατέρας σας; Ποῦ καλὰ! ἡσυχάστε, γιὰτὶ σὴν ἔχει αὐτός. Δώσαμε καὶ εἰς τοὺς δύο σας ἐκεῖνο ποῦ σὰς ἐχρεώζετο περισσότερο: κρεὼ νεράκι ἀπὸ τὸ

(*) Ἰδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 96.

πηγάδι ποῦ ὑπάρχει κοντὰ εἰς τὴν σκηνὴν μας.

Καὶ ὁ στρατιώτης διηγήθη τότε εἰς τὸν Ἀλβέρτον, ὅτι μικρὸν στρατεύμα Ζουάβων, μεταβαίνον νὰ πολεμῇ τὸς ληστές Τουαρέγ, τοὺς εἶχεν εὖρη ἡμιθανεῖς ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἄμμων καὶ, κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ, τοὺς εἶχε μεταφέρει εἰς τὸ στρατόπεδον. Ἐκείθεν, ἅμα συνήρχοντο ἐντελῶς, ὅα τοὺς διηθύναν εἰς τὸ Γκαδαμές.

Ποίαν εὐτυχίαν ἡσθάνθησαν πατήρ καὶ υἱὸς ὅταν εὗρεθῃσαν εἰς τὸς ἀγκαλάς ἀλλήλων!

Ὁ Ἀλβέρτος ἐν καρδίᾳ καὶ πάλιν τὸν πατέρα τοῦ, ἱκετεύων αὐτὸν νὰ μὴ ἀνησυχῇ διὰ τὸ μέλλον, διότι εἰς τὸ Γκαδαμές ὅα ἡμποροῦσε νὰ ἐργάζεται αὐτὸς καὶ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τῶν δύο.

Ὁ κ. Ἑρμπα ἐφάνη πειθόμενος καὶ ἀναλαβάνων τὸ θάρρος τοῦ εἰς τοὺς δύο.

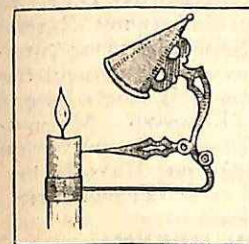
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἡ πέτρα τῶν ἀρραβῶνων

Ἡ πέτρα, τὴν ὁποῖαν βλέπετε ἐξω, εὐρίσκεται εἰς τὸ Whigtownshire τῆς Ἀγγλίας. Ἐχει μίαν τρύπαν εἰς τὴν μέσην, ὑπῆρχε δὲ ἄλλοτε τὸ ἐθ. μὲν νὰ πηγαίνουν ἐκεῖ οἱ ἀρραβωνιασμένοι καὶ νὰ σφίγγουν τὰ χεῖρα των ἀπὸ μέσῳ αὐτοῦ τὴν τρύπαν, πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς μνηστείας. Διὰ τοῦτο ὀνομάζεται: ἀλὸμνη πέτρα τῶν ἀρραβῶνων.

Εὐφύες μηχανήμα

Τὸ περίεργον αὐτὸ ὀβυστήρι προσαρμόζεται, ὡς βλέπετε, εἰς τὸ κηρίον καὶ συγκρατεῖται μετῴρων μετὰ μίαν βελὸν, κατὰ μὲν ἐπίσης ἐπὶ τοῦ κηρίου. Μόλις καὶ ἀναλυθῇ τὸ κηρίον μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου, ἡ βελὸν, μὴ ἔχουσα πλέον στήριγμα, σπρώχεται πρὸς τὰ ἔμπροσθεν ἀπὸ τὸ βίος τοῦ ὀβυστήριος, ὁ ὁποῖος πίπτει τότε ἐπάνω εἰς τὴν φλόγα καὶ τὴν σβύνει. Τὸ εὐφύες αὐτὸ μηχανήμα συνιστᾶται εἰς ὅσους ἔχουν τὴν καλὴν συνήθειαν νὰ διαβάσιν εἰς τὸ κρεβάτι καὶ νὰ κοιμηθῶν.

ταὶ συχνὰ πρὶν προσφύσων νὰ σβύσουν τὸ κερί των.

Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

α') Μαγικὴ εἰκὼν

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σημαιοφόρου

Ποῦ νὰ κρύφθηκε ἄρ' γὰρ τὸ τρυγόνι τοῦ ἐσκότωσεν αὐτὸς ὁ κυνηγός;

β') Παίγνιον

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ

Α	ΓΑΑ	ΓΑ	ΔΑΣ
Α	ΟΝ	ΤΟ	Α
ΒΕΛ	ΣΙ	ΛΙ	ΕΛ
ΡΩΣ	ΛΙ	ΠΟΡ	ΓΙ

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὥστε νὰ ποτελεσθῶν τὰ ὀνόματα πέντε Κρατῶν τῆς Εὐρώπης.

γ') Ἀίνιγμα

(Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἑνὰ Χιωτάκι)

Εἶνε δύο ἀδελφές, καὶ πάντα Κυνηγᾷ ἡ μὴ τὴν ἄλλη. Βλέπεις, δὲν ἀκούς τὴν πρώτην; Καὶ τὸ ἀντιθετὸ τὴν ἄλλη: Τὴν ἀκούς μὰ δὲν τὴ βλέπεις. Ποιὲς εἶνε;

δ') Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστὴν ὑπὸ Νικ. Γ. Παπαῖ

Un* pl**e po*r ch*q** ch*s*;
ch*q** ch*s* à s* pl**e

Νὰ συμπληρωθῇ τὸ γινώσκον τοῦτο.

Ἀλλοῖσι: Αἱ λύσεις—ὁποῖαδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 11ου φύλλου

α') Ἰδοὺ πῶς θὰ τοποθετηθῶν τὰ κόκκαλα, διὰ νὰ ἔχωμεν παντοῦ ἄθροισμα 44.—β') Παίξει μετὰ τὰς ὁμοήχους λέξεις Grèce καὶ graisse—πάχος.

Ιδω τον Ό-
δηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή
του Κ.Ε.Φ.Β

ΕΝΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Κατάμονος, καθότανε σ'ε μιά γωνιά σκυφτός. Η κατάσταση του κεφαλή έγεγνε βαρεία στ'αθήδια του κι' είχε τ'α μάτια του κλειστά. Τί τάχα νά σκεπτόταν ο άμορφος ο γέρος;

Μά ξάφνου κάτι άκουσε, κι' εϋθύς άνασηκώναται και τρέμοντας έόίωσε κοντά στο νιό, που εις τούς άλλους διάβασε τ'α νέα του πολέμου.

— «Τί θέλεις γέρο;» τόν ρωτά. Κι' έ-
καίνος μ' άγωνία: «Νά μου ξαναδιαβάσης, ήθελα, όλους τούς σκοτωμένους, γιατί δεν άκουσα καλά».

Κι' ένθ' το παλληκάρι ξένοιαστο άρχι-
σε ν' άραδιάζε τούς νεκρούς που έπεσαν εις την έακουσμένη μάχη των Πεστών, ο γέρος άκουε σκυμμένος από πάνω του με καρδιοκτύπι φοβερό.

Και τότε... ένα δάκρυ κύλισε στ'ο φλο-
γισμένο πρόσωπό του, που θάμπωσε τ'α μάτια του. Κι' έμειν' ο γέρος σάν νεκρός. Μά ύστερα περήφανα την κεφαλή σηκώ-
νει, τ'α μάτια του ακίνητα στ'όν ουρανό καρφώνει και με άμέτρητη συγκίνηση, γεμάτος ένθουσιασμό, φωνάζει: — «Πα-
τρίδα μου χρυσή, χαλάλι σου τ'ο αίμα του παιδιού μου! Νά μοι χοροβολήση ο τά-
φος σου, μονάκριβο παιδί μου!».

Όλος εκεί ο κόσμος έμεινε κατάπλη-
κτος. Κι' ο ήλιος που έγεγνε στ'η δύσι, έβρωσε τις τελευταίες του άχτίδες στην κάτασπρη του γέροιο κεφαλή και σ'α νά τόν στεφάνωσε μ' ένα χρυσό στεφάνι...

Κύπρος Πανελλήνιος Πόθος

Ο ΤΣΙΚΛΗΤΗΡΑΣ

Γίγας σωστός, εύμορφος, άναπαριστών
τόν Έρμη, τύπος άριστοκράτου, καμά-
ρι τών γονέων του, εύγενής έκ γεννήσε-
ως και άνατορικής, αγαθός σάν δυό χρυ-
σών παιδάκι, με μόρφωσιν και με χίλια
προτερήματα, ψυχικά και πνευματικά.
Ύψηλός και ο Κωστής Τσικλητήρας συν-
δρομητής και λάτρης της αγαπητής μας
Διαπλάσεως. Ω! πόσα καλά, μικρή άκό-
μη, δεν είχα άκούσει από τ'ο στόμα του
γι' αυτήν!.. Μά ο άσπλαχνος χάρος μ'ας
τόν άρπάξε γιά δυό μέρες, χωρίς νά λυ-
τηθί τ'α νειάτα του, τ'η δόξα του, τούς
δυστυχισμένους γονείς του και τ'α άτυχή
άδέρφια του... Έπ'ηγε νά ύληρετήση την
πατρίδα, σάν καλός στρατιώτης, μά του
επέπρωτο νά ιδή αυτός, ο τιμωμένος ά-
θλητής, ο Όλυμπιονίκης, τόν θάνατον,
όχι στ'α πεδία τών μαχών, αλλά μέσα σ'
ένα Νοσοκομείο.

Γι' αυτόν ύψώθηκε η σημαία μας και
δοξάστηκε η Έλλάς τελευταίως εις την
Ευρώπην. Ήτο ο πρώτος και ο μόνος
ευρωπαίος άθλητής, που ένικοῦσεν εις
τ'ο Στάδιον της Στοκχόλμης. Εις 17 άγω-
νίσματα όλονεν ύψοῦτο η Άμερικανική
σημαία, μά ήλθε και η σειρά ν' άγωνι-
σθί ο Κωστής Τσικλητήρας, και νά, σεί-
εται από τ'α χειροκροτήματα τ'ο Στάδιον
και χάριν αυτού και μόνου ύψοῦται ύπε-

ρήφανος και μία σημαία της Ευρώπης, η
γαλαζία μας Έλληνική. Τ'ο όνομα του
Κωστή Τσικλητήρα δεν θά σβεσθί ποτέ
από την μνήμη εκείνων, που έμπνέοντα
από τ'α άθάνατα Έλληνικά ιδεώδη. —
Κοιμήσου ήτχα τόν αιώνιον όπνο, αθά-
νατε Όλυμπιονίκα, και μαζί με όλην την
Έλλάδα, η ιδιαίτερα σου πατρίς, τ'ο έν-
δοξον Ναυαρίνον, η ιστορική πόλις του
Νέστορος, άς καυχάται ότι σ' έγέννησε
και σ' άνέθρεψε!

Ηρώς του 21

ΣΤΗΝ ΞΕΝΙΤΕΙΑ

Είνε Χριστούγεννα,
κτυπά ή καμπάνα
άσχημα που ν'αι
μακρύ άπ' τ'η μάννα,
στην Ξενιτειά!

Μαῦρα μου φαίνονται
Όλα τριγύρω
άχ! που τ'ο βήμά μου
άχ! που νά σύρω
στην Ξενιτειά;

Όλοι γελοῦνε,
μόνο γ'ω κλαίω
χωρίς τ'η μάννα μου
μπορώ νά χαίρω
στην Ξενιτειά;

Χάρες στους άλλους,
σ'ε μένα πόνοι
πώς νά μή κλαίω;
άχ! είμαι μόνη
στην Ξενιτειά.

Είνε Χριστούγεννα,
κτυπά ή καμπάνα
άσχημα που ν'αι
μακρύ άπ' τ'η μάννα
στην Ξενιτειά!
Δαφνοστεφής Σημαία

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Εις τ'α 1810 ήρχισεν ο ύπερ άνε'αρτη-
σίας άγών του Μεξικού. Μεταξύ τών
πολλών επαναστατών, ήτο και στρατη-
γός Νικόλαος Μπράβο, του όποιου ο πα-
τέρας Λεονάρδος συνελήφθη αιχμάλωτος
ύπό τών Ίσπανών και κατεδικάσθη εις
θάνατον.

Ο Ίσπανός αντιβασιλεύς του Μεξικού
εξόριζεν εις τόν στρατηγόν Μπράβο την
ζωήν του πατρός του άλλ' επί τ'ω όρω
νά παραδώσθ τ'α όπλα. Ο Μπράβο ό-
μως ήγνήθη νά πράξη τούτο και προσέ-
φερεν ως άντάλλαγμα του πατρός του
300 Ίσπανούς αιχμαλώτους που εκράται.
Ο αντιβασιλεύς ήγνήθη και έθανάτωσε
τόν Λεονάρδον. Την επομένη, όταν ο
στρατηγός έμαθε τόν θάνατον του πα-
τρός του, παρέταξε τόν στρατόν του και

εις τ'ο μέσον έβαλε τούς 300 Ίσπανούς,
οι όποιοι έπερίμεναν νά θανατωθούν.
Άλλ' ο Μπράβο τούς λέγει:

— «Όλοι ξεῦρετε, ότι έπρότεινα νά σ'ας
έπιστρέψω εις άντάλλαγμα του πατρός
μου, άλλ' ο αντιβασιλεύς ήγνήθη νά πα-
ραδεχθί την πρότασίν μου και έθανάτω-
σε τόν πατέρα μου. Η Κυβέρησίς σας
λοιπόν, σύμφωνα με τούς νόμους του πο-
λέμου, σ'ας κατεδίκασε. Έρχομαι ν'ας
είπω τ'α ακόλουθα: Άπεράσισα, όχι μό-
νον νά σ'ας χάρισω την ζωήν, αλλά και
την έλευθερίαν». Οι αιχμάλωτοι, πρό-
τοιαύτης γενναιοψυχίας, έμειναν εκπλη-
κτοι. — «Όχι! εφώνασαν δλόχαροι και
ένθουσιασμένοι, δεν φεύγομεν, αλλά θά
μείνωμε με σ'ας διά νά πολεμήσωμεν ύπερ
της Μεξικανικής άνεξαρτησίας! Ζήτω ο
Στρατηγός μας!»

Nogales Ver, Μεξικό (Έκ του Ίσπανικού)

Μακρινός Πατριώτης

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Έπεριβάσθημεν εις μίαν λέμβον και
εξήλθομεν από τόν λιμένα, γιά νά προϋ-
παντήσωμε τόν «Δελφίνα» που ήρχετο
γεμάτος αιχμαλώτους. Πράγματι, με
λίγη ώρα, τ'ο βαπόρι φάνηκε στ'όν ορί-
ζοντα σιγά-σιγά. Μεγάλωσε και τώρα νά,
η έλιξ του κυπιάει την ήσυχή θάλασσα,
λίγα μέτρα μακριά μας. Οι Τούρκοι
φαίνονται καθισμένοι στην κουβέρτα του
καραβιού με μάτια άπληνη. Ποιός ξεῦ-
ρει τί νά συλλογίζονται. Ίσως την γυ-
ναίκα τους, τ'α παιδιά τους, που άγνο-
ούν την τύχη τους, και προσεύχονται
γιά τήν ασφάλειά τους. Πώς τούς λυπή-
θηκα!.. Μά έξαφνα μιά δωδεκάκωπη
βάρκα του πολεμικού ναυτικού μας εφά-
νη έρχομένη κατόπιν του караβιού και
οι ναῦται κατέβαλλον π'ασαν δύναμιν γιά
νά καταφθάσουν τ'ο άτμόπλοιο, πράγμα
που κατορθώσαν με λίγες δυνάστεκουπιές.
«Αμα η βάρκα έπλεε παρ'απλευρώς του
άτμοπλοίου, οί στρατιώται μας που ή-
ταν μέσα εις αυτό, εφώνασαν: «Ζήτω τ'ο
Ναυτικό», οι ναῦται άπήντησαν «Ζήτω ο
στρατός!» και μαζί με τ'ας τ'ας ζητω-
κραυγ'ας ήκούσθησαν και αι κραυγαί τών
αιχμαλώτων: «Ζήτω η Έλλάς!» Ίσως τ'ο
μόνο που ήξευραν Έλληνικό. Δεν κρα-
τήθηκα και φώναξα μ' όλη τ'η δύναμή
μου: «Ζήτω η μεγάλη μας Πατρίδα!»

Τυχοδιώκτης

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μεταξύ μικρών:

— Γεώργιο, αυτά τ'α παπούτσια εινε της
μάδας;
— Όχι, καλέ δικά μου εινε!
— Εστάλη υπό του Σίφους του Κωνσταντίνου

Εις τ'ο μάθημα της Κοσμογραφίας.

— Ποῦ εινε η Μικρά Άρκτος;
— Στ'ο πλάι της Μεγάλης;
— Μπράβο, παιδί μου. Και η Μεγάλη;
— Μά στ'ο Ζωολογικό Κήπο!

Εστάλη υπό του Ραφιδού της Κύμης

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1913

Έπαναλαμβάνεται τ'ο Δημοψήφισμα διά τ'α Ψευδώνυμα του 1913,
ύπό τούς εξής όρους.

Σκοπός του Διαγωνισμού εινε νά φιλοτιμούνται οι συνδρομητάι,
ώστε νά εκλέγουν όσον τ'ο δυνατόν ωραιότερα ψευδώνυμα.

Θά γίνουν πάλιν τέσσαρες ψηφοφορίαι. Αί μ'έν τρεις πρώται,
προκριματικάι, η δέ τετάρτη και τελευταία όριστική.

Από τ'α ψευδώνυμα της πρώτης τριμηνίας, έπειτα της δευτέρας
και τέλος της τρίτης, θάνακηρυχούν ως ύποψήφια διά την τελικήν
εκλογήν από είκοσι κάθε φορά, εκείνα δηλαδή τ'α όποια θά πλειο-
ψηφίσουν κατά τ'ας τρεις προκριματικάς εκλογάς. Ούτω θά έχωμεν
εις τ'ο τέλος εξήκοντα ύποψήφια ψευδώνυμα, και μεταξύ αυτών και
μόνον θά γίνη την τετάρτην τριμηνίαν η τελευταία όριστική εκλογή,
η όποια θάναδείξη τ'α δέκα ωραιότερα προς βράβευσιν.

Κατά τ'ας τρεις πρώτας ψηφοφορίας άνακηρύσσονται μόνον οι ύπο-
ψήφιοι. Εις δέ την τελευταίαν ψηφοφορίαν βραβεύονται, εκτός τών
ψευδωνύμων, και οι εκλογείς, λαμβανομένων ύπ' όρει και τών τεσ-
σάρων των ψηφοδελτίων και άθροισμένων όλων των ψήφων, τ'ας
όποίας έχει λάβη και κατά τ'ας τέσσαρας ψηφοφορίας έκαστον έκ τών
άναγεγραμμένων εις τ'α ψηφοδέλτια αυτά ψευδωνύμων. Ο αριθμός
του άθροίσματος τούτου θά όρίζη την θέσιν του δικαιωνίζομένου διά
βραβείον Έκλογέως. Έπομένως συμπίρουν όλων εινε νά λαμβά-
νουν μέρος και εις τ'ας τέσσαρας ψηφοφορίας, διότι τότε έχουμ με-
γαλειτέρην πιθανότητα νά επιτύχουν ως εκλογείς.

Βραβεΐα Ψευδωνύμων και Βραβεΐα Έκλογέων θάνομηθούν εις
τ'ο τέλος: Έν Πρώτον, Τρία Δεύτερα και Έξ Τρίτα. (Θά λάβου,
δ'ε ως άραιδην οι μ'έν Έκλεγέντες τόμους Διαπλάσεως (εκ τών τι-
μωμένων όρ. 8) τρεις ο του Α' Βραβείου, από ένα οι του Β', και
από ένα (αυτοί εκ τών τιμωμένων όρ. 3,50) οι του Γ' Βραβείου. Οι
δ'ε Έκλογείς τόμους Διαπλάσεως (εκ τών τιμωμένων όρ. 8) πέντε ο
του Α' Βραβείου, από δύο οι του Β' και από δύο (αυτοί εκ τών τι-
μωμένων όρ. 3,50), οι του Γ'. Όλοι δ'ε δικαιούνται νά στείλουν τ'ας
φωτογραφίας των, διά νά δημοσιευθούν. (Έκτός τών Βραβείων θάπο-
νευθούν και Έπαινοι, άλλ' άνευ άραιδής).

Εις τ'ο Δημοψήφισμα δικαιούνται νά λάβουν μέρος ως Έκλογείς,
ζωρεάν μ'έν όλοι όσοι έχουμ ψευδώνυμον έγκεκριμένον και ισχύον, επί
πληρωμή δ'ε λεπτών 10 οι άνευ ψευδωνύμου συνδρομητάι και τ'α δ'ε-
λφια των, και λεπτών 30 οι κατά φύλλον άγοραστάι. Έκλέξιμα δ'ε
ψευδώνυμα εινε όσα έγκρίνονται εις την οικείαν στήλην της Άλληλο-
γραφίας κατά τ'ας τρεις πρώτας τριμηνίας, διότι διά τ'α ψευδώνυμα
της τετάρτης (τ'α όποια εινε πάντοτε όλίγιστα) δεν γίνεται ιδιαίτερα
ψηφοφορία προς άνακήρυξιν ύποψηφίων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Αθήναι, 38, όδός Ευρυπίδου
την 19 Φεβρουαρίου 1913.

ΝΑ σου εξηγήσω τ'ονερό σου, φίλε μου.
Και όλως διόλου μεταξύ μας. Γι' αυτό δεν
βάζω εδώ ούτε τ'ο ψευδώνυμό σου. Λοιπόν, τ'ο
όνερό σου σημαίνει ότι δεν εισαι άπλωός γεωί-
της, αλλά κινδυνεύεις νά γίνης και έγωπα-
θής. Φαντάζεσαι ότι εισαι ο καλλίτερος, που
οι άλλοι δεν έχουμ μαζί σου ούτε σύγκρισιν!
Και φαντάζεσαι ακόμη, ότι όλοι σ'ε άδικούν,
σ'ε αποκλείουν, σ'ε κλέβουν, σ'ε φθονούν, σ'ε κα-
τατρέχουν. Όλοι, από την τύχην, ως την
Διαπλάσιν! Εινε ανάγκη, παιδί μου, απόλυ-
τος ανάγκη, διά την ευτυχίαν σου, εϋθύς από
σήμερα νάρχισης τόν πόλεμον. Ένα πόλεμον
γενναϊόν, άμειλικτον, έναντίον αυτών τών
τάσεων, που εινε πολύ επικίνδυνον. Και ευτυ-
χώς που ύπάρχει καιρός ακόμη, γιατί εισαι
πολύ νέος. Άκουσε, παιδί μου, τ'η μητέρα
σου τ'η Διαπλάσι που σ'ε αγαπά γιά τ'αλλά
σου προτερήματα και δεν θέλει τίποτε άλλο
από τ'ο καλό σου. Από σήμερα, εϋθύς!...
Φανού γενναίος.

Ναι, Αισώματε Τηλέγραφς, εινε φανερόν
ότι δεν έπιασε τ'ο t και εκείνο τ'ο en re σημαί-
νει entre. Όσον διά τ'ο marche, τ'ο βιβλίον,
από τ'ο όποτον άντέγραψα τ'ο κείμενον, τ'ο εί-
χεν έτσι, με m μικρόν.

Ταλαιπωρηθείσα Ήπειρος, σ' ευχαριστώ
πολύ δι' όσα γράφεις. Όλας τ'ας σχετικές
πληροφορίας περί άνταλλαγής Μικρών Μυστι-

ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

ΔΙΑ ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΗΣ Α' ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ 1913

Συμφώνως προς τ'ανωτέρω, προκηρύσσεται σήμερα η πρώτη προ-
κριματική ψηφοφορία προς άνακήρυξιν 20 ύποψηφίων από τ'α ψευδώνυ-
μα της Α' τριμηνίας του 1913.

Από τ'α ψευδώνυμα δηλαδή, — νέα η άνανεύσεις, — όσα έφάνησαν
εις τ'ας «Έγκρίσεις Ψευδωνύμων» της Άλληλογραφίας από 1ης
Δεκεμβρίου 1912 μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1913 (φυλλάδια 1—13)
έκαστος θά εκλέξη δέκα, τ'α κατά την γνώμην του ωραιότερα, και θά
μου τ'α στείλ'η γραμμένα κατ' αλφαβητικήν σειράν εις ψηφοδέλιον
επί άπλου χάρτου γραφής, μεγέθους τετάρτου της κόλλας, συντεταγμέ-
νον ως εξής:

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ Α' ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ 1913

(Όνοματεπώνυμον εκλογέως)

(Ψευδώνυμόν του, άν έχη)

(Τόπος διαμονής του και χρονολογία)

[Η συμπλήρωσις τών άνω τριών στίχων εινε άπαραίτητος.]

Έκ τών ψευδωνύμων της «Διαπλάσεως», τ'α όποια ένε-
κριθσαν κατά την Α' Τριμηνίαν του 1913 (εις τ'α φύλλα
1 έως 13), μου ήρεσαν τ'α εξής δέκα, τ'α όποια άναγράφω
κατ' αλφαβητικήν σειράν:

[Έπειτα ο κατάλογος τών δέκα ψευδωνύμων, — τ'ο έν κάτωθεν του
άλλου, εις χωριστήν δηλαδή γραμμήν έκαστον και κατ' αλφαβητικήν
σειράν, — και τέλος η ύπογραφή του εκλογέως].

Κάθε ψηφοδέλιον εκλογέως μη έγοντος ψευδωνύμου, θά συνοδεύε-
ται κατά τ'ανωτέρω από δεκάλεπτον γραμματόσημον, άν εινε συν-
δρομητής η άδελφός συνδρομητού, και από τριακοντάλεπτον άν εινε
άγοραστής: διότι δωρεάν μόνον οι έχοντες ψευδώνυμον ψηφίζουν.

Ψηφοδέλτια μη φέροντα επάνω-επάνω τ'ο όνομα του εκλογέως και
την διαμονήν του, εκτός του ψευδωνύμου του, δεν εινε δεκτά.

Η εκλογή της Α' αυτής ψηφοφορίας θά μ'ας δώση τούς 20 πρώ-
τους ύποψηφίους διά την τελική εκλογήν της Δ' τριμηνίας.

Ψηφοδέλτια εινε δεκτά μέχρι της 15 Άπριλίου έ. έ. τ'ο βραδύτερον.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ταία. Όσον διά τ'α βιβλία που διαδίδεις, τί
νά σου πω! νομίζω ότι δεν εινε διά την ήλι-
κίαν σου έντελός. Λέγεις ότι δεν έχουμ καμ-
μίαν κακήν επίδρασιν επάνω σου; άλλ' αυτό
που τ'ο ξεῦρεις: μήπως η «κακή επίδρασις» ά-
φίνει κανένα λεκέ εις τ'α χέρια;

Έλαβη και τ'ο Καταστατικόν (τυπωμένον)
του έν Πύργω Διαπλάσεως Σπυλάγου τ'α
«Όλύμπια». Έμπρός λοιπόν, έργα τώρα!

Ο Αισώματε της Έλευθερίας (και όχι της
Ανατολής, όπως κατά λάθος έτυπώθη) απαντά
εις την Σπυλάδα ότι «πολύ τόν κολακέει, λέ-
γουσα ότι έδωκεν εις τ'ο ξυμνο γατάκι της
τ'ο όνομα Θαλής».

Όραιας επιστολάς μου έστειλαν αυτήν την
έβδομάδα και οι εξής: Μαγαμένο Φούλι, Φλο-
γέρα του Βασιληά, Ένθουσιώδης Έλλην, Θλι-
βερά Δύσις, Νιόβη, Πειρασμός και Συριακή
Αίρα.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Έγκρίνονται: Μητέρας δάκρυα του Α-
νοσιάντικου Αεράνι — «Ο στόλος μας» της
Υΐκης Στοιργής — «Ρεβασμοί» κτλ. του
Συμβόλου του Χριστιανισμού — «Μία άνα-
βολή» της Νιόβης — «Μεσημβρία» της Φλο-
γέρας του Βασιληά — «Ποιητής» του Φάνος —
«Αποαιρετισμός πολεμιστού» της Κρητι-
κοπούλας — «Από τις πέριμαχίες» του Αθα-
νασίου Διάκου — Μικρά διάφορα διαφόρων.

Απορρίπτονται: «Άλλόκοτον Όνειρον»
— «Τοις παισίν», «Τ'η Αγία Σοφία» κτλ. —
«Ο πόνος της μάννας» — «Ηρώες» — «Η
φύσις» — «Τ'ο χαμόγελο ενός θνητού» και αι

λοιπα μεταφράσεις: «Μία Ἑλπίς». (Ἄτε-
γνα, ἀκατάλληλα, ἐκτενή, κακομεταφρασμένα.
Ἀλλά μὴν ἀπελπισθῆτε! νὰ μὴ στείλετε
καλλίτερα!

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Θλιβερά Δύοις κ. (Δ.Τ.)
Ἐξυπνο Ἐλαφάκι α. (Ν.Τ.) Πολυμήχανος
Ὀδυσσεύς, α. (Σ.Π.) Νεαρά Κοῖσσα, κ. (Β.
Κ.) Δῶδ, κ. (Δ.Ρ.) Γενναίονυχος Στρατη-
λάτης, α. (Θρίαμβος) Δοξασμένο Κρητικό-
πουλο, α. (Δοξαστικός) Φοῖβος Λατάνας, α.
(Δαξαστικός) Πυθαγόρας δ Σάμιος, α. (Σ.Σ.)
Ἀμάραντος Δόξα, α. (Ν.Κ.) Λαδομένος
Ποντικός, α. (Ν.Κ.) Ἐλευθέρα Μακεδονία,
κ. (Ι.Μ.) Ἡρώς τῶν Βαλκανίων, α. (...Μ.)
Ἀνανεώσεις Ψευδωνύμων: Ἀνοξιάτικο
Ἀεράκι, α. Ἑλληνική Καρδιά, α. Καύχημα
τῆς Πατρίδος, α. Κόρη τοῦ Βουνού, κ. Ξαν-
δόμαλλη Ἀραπίτσα, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

**Μικρά Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλά-
ξουν:** ἡ Νεαρά Κοῖσσα (0) μὲ Κρητικὴν
Καρδιάν, Σημαίαν τοῦ Ἀβέρωφ, Ἑλληνικὴν
Νίκην—ὁ Μαῦρος τῆς Βενετίας (0) μὲ Ἀγ-
γελον Ἀγγερινόν, Ἐθνικόν Ὀνειρον, Ἀτρό-
μη-ον Σωφραζέται—τὸ Ὑποβρύχιον Δελ-
φιν (0) μὲ Σημαίαν τοῦ Ἀβέρωφ, Δαφνο-
στεφῆς 21, Ἐνθουσιώδῃ Ἑλλάδι, Ἀθανά-
σιον Διάκον, Εἶφος τοῦ Κωνσταντίνου—ἡ Ἀ-
φελὴς Ξανθοῦ (0) μὲ Χρυσάλλδα τοῦ Κάμ-
πον, Λεοβίαν Ἑλληνοπούλαν, Πιῶσιν τοῦ
Μπιζανίου, Φούρκαν—ἡ Ἀμάραντος Δόξα
(0) μὲ Θαλασσοκράτειραν Ἑλλάδα, Τορπίλ-
λην Βόιση, Ἐνθουσιώδῃ Ἑλλάδι.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς:
Ἐλευθερωθεῖσαν Ἑλλάδα (ὅλα τὰ ἔλαβα)
Δόξαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ (τετράδια ἔστειλα· τὸ
γραμματάκι σου χαριτωμένο καὶ χαίρω πού
ἔγινες καλὰ) Φιλεργον Χελιδόνα (ἔστειλα)
Δοξασμένον 1912 (ναί, ἐκείνος ἦτο· τώρα ὁ
Ἀνανέας εἶνε εἰς τὸν πόλεμον· ἂν γυρίσῃ ζων-
τανός...) Ὑποβρύχιον Δελφιν (ἔστειλα· βε-
βαίως, τὰ παίγνια διὰ τοὺς ἑβδομαδιαίους
Διαγωνισμοὺς πρέπει νὰ τὰ στείλῃς μὲ τὰς
λύσεις των· αὐτὰ, ὅταν εἶνε καλὰ καὶ κλη-
ρωθῶν, δημοσιεύονται δωρεάν) στείλε μου
καὶ τὴν μετάφρασιν νὰ τὴν ἴδω· Ἐλευθερω-
θεῖσαν Μακεδονίαν (ἂ, τὰ ψευδώνυμα εἶνε
μυστικά καὶ δὲν μπορῶ νὰ σοὺ πῶ τίποτε·
νὰ ἴδωμε λοιπόν, θὰ καταφέρῃς νὰ ἐγγραφῇ
ἡ ἐξαδέλφη σου;) Φάωνα (δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ
μὴ στείλῃς Στατιστικὴν Εὐστῶν τῆς Ἀ'
Τριμηνίας· ἄφισε, νὰ μὴ τὰ στείλῃς εἰς τὸ
τέλος ὅλα μαζί· ὅσον διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. ἐγὼ
νομίζω ὅτι συχνότατα σ' εὐνοεῖ ὁ κλῆρος)
Πατριῶν Ναυτοπούλου (ἔστειλα· Ἀφελὴ Ξαν-
θοῦ (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Μικράν Ἀρι-
στοκράτιδα (καλὰ ἔκαμες· ἡ παραγγελία ἐξε-
τελέσθη) Μινιόν (ἔστειλα) Τρελλὴν Ναυτο-
πούλαν (δὲν εἶδες λοιπόν τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ψευ-
δωνύμου σου εἰς τὸ 11ον φύλλον;) Κορυ-
θαίολον Ἐκτορα (ἔστειλα· τὴν αὖξιν τῆς
ἀποστολῆς πρέπει νὰ ζητήσῃς ὁ ἐκεῖ ὑποπρά-
κτωρ ἀπὸ τὸ ἐδῶ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον· καὶ
τότε θὰ γίνῃ) Δαφνοστεφῇ Ὀλυμπιονίκῃ
(ἔστειλα, εὐχαριστῶ) Ἡρώς τῆς Ἀθῆναι (ἔστει-
λα) Ἑλληνίδα Μητέρα (ὅλα συμπεριληφθῇ)
Δροσούλαν (αἱ λύσεις δεκταί) Ἐξυπνο Ἐλα-
φάκι (ἂ, ὅχι παρήκοος καὶ ἀπειθής! πρέπει
νὰ εἶσαι καλὸ παιδί· τὸ καλλίτερον παιδί ποῦ ὑ-
πάρχει!) Ἀκροκόρινθον (ἡς τὰς ἐρωτήσεις
σου ἀπαντῶ ναί) Γεφύρι τῆς Ἀλαμάνας (πε-
ραστικά) Ἐθνομον Βοσκοπούλαν (δὲν περρά-
ζει, στέλλε) Ἀνοξιάτικο Ἀεράκι (ναί) Ἀ-
ήτητον Εὐξωνον (τὸ λάθος διορθώθη) Σω-

φραζέταν (μὴ τὰ γράφῃς ὅλα μαζί μὲ τὸ
γράμμα σου· τὸ καθένα χωριστὰ) Γενναίονυ-
χον Στρατηλάτην, Τέλλον Ἀγρον, Σημαιο-
φόρον Ἑλλῆνα, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 19ην
Φεβρουαρίου, θάπαντῆσάς τις εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 14 Ἀπριλίου)

133. Δεξιόγραφος

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε ἀριθμός·

Ζῶν τὸ δεύτερόν μου

Κατ' αἰτιατικὴν,

Κι' ὅρος τὸ σύνολόν μου

Γνωστὸν, στήν Ἀττικὴν.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Φιλέργου Χελιδόνας

134. Στοιχειόγραφος

Ἀρκεῖ γνωστῆς σου πόλεως

Ν' ἀλλάξῃς τὸ κεφάλι,

Καὶ ἓνα ζῶον νεαρὸν

Ἀμέσως θὰ προβάλλῃ.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Δεσπότη τοῦ Μιστρά

135. Αἴνιγμα

Ἐνα γράμμ' ἂν τοῦ ἀφαιρέσῃς,

Ἄλλα δύο κι' ἂν τοῦ προσθέσῃς,

Ἢ ἄλλα δέκα ἢ ἑκατό...

Πάντα μένει τὸ αὐτὸ!

Ἐστᾶλη ὑπὸ Ν. Δ. Πίστη

136. Ρόμβος

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν
λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτά 5
μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ
κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15
λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν 15 πληροῦ-
νται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος,
ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ
ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς 8
λέξεις ἀπλᾶ. — Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντι-
τίμου ἀγγελία δὲν δημοσιεύονται.

Α νταλλάσω c. p. Προτιμῶ πολεμικά.—
Δοίς: Ἐνθουσιώδῃ Ἑλλάδι, Poste-
-restante, Βόλον. (ΙΓ', 69)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΟΛΥΜΠΙΑ»

Ἰδρῦθι ἐν Πύργῳ Σύλλογος ὑπὸ τὴν προ-
σωνυμίας τὰ «ΟΛΥΜΠΙΑ» σκοπῶν τὴν
εὐρυτέραν τῆς ἀπλάσεως διάδοσιν, Γενο-
μένων ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγησαν, Πρόεδρος:
Πυγμαλίων, Ταμίας: Σφριγῶσα Νεότης,
Γραμματεὺς: Εἶφος τοῦ Κωνσταντίνου. Ζη-
τήσατε Καταστατικά. Ζητοῦνται δραστήριοι
παντοῦ ἀντιπρόσωποι.

Διεύθυνσις: Πυγμαλίων, Πύργον (ΙΓ', 70)

Α νταλλάσσωμεν δελτάρια καὶ Μ. Μυστικά
μὲ Δεσποινίδας. Διεύθυνσις: Δδας
Μαρίαν καὶ Ἑλπινίαν Ταπανλῇ, εἰς Παπάδον
Γέρας Μιτυλήνης. (ΙΓ', 71)

Εὐχαριστῶ θερμῶς Μέλη «Θριαμβοῦ»
οἱ ἐλλογνῶν μου ὡς ἐπιτίμου Προέδρου
καὶ γενικοῦ ἀντιπροσώπου ἐξωτερικοῦ.

Ἑλληνικὴ Καρδιά. (ΙΓ', 72)

Α . Δ. , Ν. Π. , Τ. Θεοδ. , Ι. Σταμ. , Θ.
Γ. , καὶ λοιποὺς. Νὰ πάρετε ψευδώνυ-
μον εἰς τὴν «Διάπλασιν», γράμμά σας ἔλα-
βον. Ὅχι! Ὅχι! Ἄλλος σύλλογος ἐκτός
τοῦ «Θριαμβοῦ» δὲν ὑπάρχει. Ἐνας ἦτο καὶ
τώρα, κατὰ τελευταίαν εἰδήσει, διελύθη λόγῳ...
Ἀναμένω.—Ἑλληνικὴ Καρδιά, Poste-Re-
stante, Samos. (ΙΓ', 73)

Γ λυκογάρμα! δὲν ἀπαντᾷς; Καλὰ!
Ἑλληνικὴ Καρδιά. (ΙΓ', 74)

Θ ρίαμβος, «Θριαμβος». Ζήτω ὁ «Θριαμ-
βος». Ζήτω ἡ Ἀναστηθεῖσα Ἡπειρός.
Ἑλληνικὴ Καρδιά. (ΙΓ', 75)

Θ ερμῶς· εὐχαριστῶ ψηφίσαντας ψευδώνυ-
μόν μου

Ὀνειρεμένη Πατρίδα

Δηλῶ προσέτι ὅτι κατέρχομαι εἰς ἀγῶνα
ψευδωνύμων, ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τροπαίου-
χου «Θριαμβοῦ» ὑπὲρ ψευδωνύμων

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΣ ΕΛΛΑΣ (ΙΓ', 76)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ: Κούλα Ἀδ. Γερογιάννη, Φιλόπα-
τρης Ἀνδροπούλου, Σπυρίδων Πιέρρος, Διον. Ι.
Κλάδης, Ἀιρήσιος Σωφραζέται.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἐλευθέρος Βλαχολεῖβαδο,
(10).

ΑΡΓΟΥΣ: Ἀγῆα. Δεβέντης, Σπυρ. Α. Μα-
ραγκός, Ἀδ. Α. Μαργαλάς.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Χρ. Γ. Κάντα, (10).
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Στ. Ν. Κλαμαρῆς (10), Μαρία Γ.
Σταυροπούλου (10), Γεωρ. Κ. Σούτσος.

ΚΩΝ. ΠΟΛΕΩΣ: Ἀστὴρ τῆς Ἐλευθερίας, (10).
ΠΑΤΡΩΝ: Πατριῶν Ναυτοπούλου, (10).

ΠΥΡΓΟΥ: Γεωργία Κ. Ζώρα (10), Ἀγγελική
Α. Κοραντζοῦ (10), Μαρία Χ. Λαλούνη, (10)

Νικολέτα Κ. Ντάλα (10), Μαρία Θ. Παπαληῶ,
(10), Ὀλγα Μαροκοπούλου (10), Μελομένη Τζέν-
νου (10), Σταυρούλα Γ. Κωνσταντοπούλου, Μα-
θιλδῆ Σ. Κομμάτου, Ὀλγα Θ. Πιταϊνῇ, Λαμ-
περινῇ Η. Δημητριάδου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόνων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ δνόματα
ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτὴν καὶ ἐκλερώθη ὁ ἐν
Ἀγρεῖ ΑΓΗΣΙΑ. ΛΕΒΕΝΤΗΣ, ὁ ὁποῖος ἐνε-
ργαῖα διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Μαρτίου.